Dosarul nr. 2-6534/26 (2-26047586-12-2-15042026)

H O T Ă R Â R E

În numele Legii

04 august 2026 mun. Chișinău

Judecătorul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, Elena Marandici, examinând, în sediul instanței, în procedura de examinare a cererilor cu valoare redusă, în baza materialelor anexate la dosar, cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Ion Lungu către Eugen Nanu și Tamara Buciuceanu privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

C O N S T A T Ă :

Circumstanțele cauzei:

La data de 10 aprilie 2026, Ion Lungu, prin intermediul avocatului Tatiana Crivenco, a înaintat către Eugen Nanu și Tamara Buciuceanu cerere de chemare în judecată solicitând instanței încasarea datoriei în sumă de 2 500 euro, a penalității în mărime de 358, 33 euro și a cheltuielilor de judecată formate din taxa de stat achitată la depunerea acțiunii în mărime de 2 276, 97 lei, taxa de timbru 200 lei și chetuieli de asistență juridică în mărime de 6 000 lei.

În motivarea acțiunii înaintate a indicat reprezentantul reclamantului că, la data de 29 ianuarie 2026, reclamantul Lungu Ion a împrumutat pârâților Eugen Nanu și Tamara Buciuceanu, suma de 3 000 euro, pentru ce pârâții au semnat recipisa prin care și-au asumat obligația de a restitui integral suma împrumutată până la data de 25 februarie 2026. Menționează că, prin același înscris, părțile au convenit că în cazul neachitării datoriei în termenul stabilit, pârâții datorează o penalitate în mărime de 10 % pe lună, calculată începând cu ziua următoare scadenței și până la executarea integrală a obligației. La data de 26 februarie 2026, Tamara Buciuceanu a transferat în contul reclamantului suma de 500 euro.

Menționează că, deși obligația de restituire a împrumutului a fost executată parțial, suma de 2 500 euro a rămas neachitată până la data depunerii acțiunii.

Astfel, la data de 02 martie 2026, partea reclamantă a expediat în adresa pârâților notificare prealabilă privind achitarea datoriei, care a fost recepționată doar de către pârâtul Nanu Eugeniu, însă, cu toate acestea, până la moment nu a fost restituită suma împrumutată.

Cu referire la penaitatea solicitată, indică reclamanutul că aceasta a fost calculată în mărime de 10 % pe lună, ceea ce constituie suma de 0, 333333 % pe zi, iar penalitatea zilnică aferentă soldului restant de 2 500 euro este de 8, 333333 euro pe zi. Astfel încât, pentru perioada 26 februarie 2026 – 09 aprilie 2026, penalitatea constituie suma de 358, 33 euro.

În drept, acțiunea este întemeiată în baza art.art.9, 10, 774, 776, 858, 1242, 1247 și art.947 Cd civil.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 21 aprilie 2026, s-a acceptat în procedura de examinare a cererilor cu valoare redusă cererea de chemare în judecată nominalizată și s-a dispus comunicarea acțiunii pârâților Eugen Nanu și Tamara Buciuceanu (f.d.40 - 41).

Potrivit materialelor dosarului, judecătorul atestă că copia acțiunii a fost expediată pe numele ambilor pârâți atât la adresa indicată în cererea de chemare în judecată (*****), cât și la adresa generată de PIGD prin intermediul Mconect *****). Potrivit avizelor de recepție a scrisorilor recomandate, anexate la materialele cauzei, s-a stabilit că, pârâții Eugen Nanu și Tamara Buciuceanu, nu au recepționat scrisorile cu recomandare ce conțin copia acțiunii și

încheierea judecătorească de primire în procedură și pregătirea cauzei pentru examinare în fond, fiind restituite în adresa instanței cu mențiunea factorului poștal „nereclamat”, ceea ce denotă că pârâții, fiind informați, nu s-au prezentat la sediul oficiului poștal entru a-și ridica corespondența (f.d.).

În conformitate cu prevederile art.105 alin.(1) Cod de procedură civilă, citaţia şi înştiinţarea se trimit prin scrisoare recomandată cu aviz de primire sau prin persoana împuternicită de judecată. Data înmânării citaţiei sau înştiinţării se înscrie pe citaţie sau înştiinţare în partea care se înmânează destinatarului, precum şi pe cotor, care se restituie instanţei.

Potrivit art.106 alin.(2) Cod de procedură civilă, persoana care refuză să primească citaţia sau înştiinţarea se consideră înştiinţată despre locul, data şi ora şedinţei de judecată sau despre locul, data şi ora efectuării unui act procedural. Neprezentarea ei în instanţă nu împiedică judecarea cauzei sau efectuarea actului procedural.

Totodată, potrivit art.39 alin.(1), (2) Cod civil, până la proba contrară, domiciliul sau reședința temporară a persoanei fizice se prezumă că se află la adresa de domiciliu sau de reședință temporară înscrisă în profilul persoanei din Registrul de stat al populației, conform prevederilor actelor normative privind evidența locuitorilor Republicii Moldova. În lipsa acestor înscrieri în Registrul de stat al populației ori atunci când acestea nu corespund realității, stabilirea sau schimbarea domiciliului ori a reședinței temporare nu va putea fi opusă altor persoane.

Raportând prevederile legale sus-enunțate circumstanțelor cauzei, instanța de judecată reține că în pricină au fost întreprinse toate măsurile prevăzute de lege în vederea asigurării comunicării acțiunii pârâților, care fiind informați de către factorul poștal la adresa de domiciliu, nu s-au prezentat pentru a-și ridica corespundența. Or, la etapa procedurii prealabile, la aceiași adresă de domiciliu, pârâtul Nanu Eugeniu a recepționat notificarea (f.d.17). Reieșind din prevederile art. 276^3 alin. (3), art. 276^4 Cod de procedură civilă, judecătorul a purces la examinarea cauzei în baza probatoriului administrat la dosar.

Aprecierea instanţei de judecată.

Examinând cererea de chemare în judecată şi materialele anexate în raport cu normele de drept incidente speței, judecătorul concluzionează temeinicia parțială a acțiunii, din considerentele ce succed:

În conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a pricinii sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art. 121 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului, iar art. 130 alin.(1) al aceluiași act normativ prevede că, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În cadrul examinării cauzei s-a stabilit cu certitudine că, la data de 29 ianuarie 2026, Eugen Nanu și Tamara Buciuceanu au semnat recipisa prin care se confirmă că aceștia au luat cu titlu

de împrumut de la Lungu Ion suma de ”**3 000 euro la 10%**”, care urma a fi restituită la data de 25 februarie 2026 (f.d.13). Prin aceiași recipisă pârâții au indcat că, ”**în cazul neîndeplinirii cerințelor contractului, penalitatea se aplică indicată în cerere**” (f.d.13).

Potrivit capturii de ecran prezentată de partea reclamantă, se atestă că la data de 26 februarie 026, Tamara Buciuceanu a transferat suma de 500 euro la cardul titularului Lungu Ion (f.d.15).

Ulterior, la data de 09 martie 2026, Nanu Eugeniu a recepționat contra-semnătură notificarea prealabilă expediată în numele reclamantului Lungu Ion de către avocatul Tatiana Crivenco (f.d.16) privind restituirea sumei în mărime de 3 000 euro, în termen de 3 zile calendaristice, fiind totodată avertizați pârâții că, în cazul nerestituirii sumei de 3 000 euro în termenul acordat, urmează a se solicita prin intermediul instanței de judecată inclusiv încasarea penalității în mărime de ”**10 % pe zi din suma împrumutată**” (f.d.16 verso).

În conformitate cu prevederile art.9 alin.(1), alin.(2) lit.a) Cod civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. Drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.

Potrivit art.10 alin.(1) Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară.

Totodată, potrivit art.11 alin.(1) al aceluiași act normative, buna-credinţă este un standard de conduită a unei părţi, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere şi luarea în cont a intereselor celeilalte părţi la raportul juridic.

Conform art.776, art.774 alin.(1) Cod civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii. În virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

În conformitate cu prevederile art.1242 alin.(1) – (3) Cod civil, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părţi (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeaşi sumă sau bunuri de acelaşi gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date. Contractul de împrumut este gratuit dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Pînă la proba contrară, împrumutul care are ca obiect o sumă de bani se prezumă a fi cu titlu oneros, cu excepția cazului în care ambele părți sînt persoane fizice care nu au calitatea de profesionist.

Instana de judecată reține că în pricină, drepturile și obligațiile părților în pricină au luat naștere în temeiul raportului obligațional de împrumut, confirmat prin recipisa anexată în original la materialele cauzei, semnată de olograf de ambii pârâți.

Or, potrivit art. 321 alin.(1), (2) Cod civil, trebuie să fie încheiate în scris actele juridice dintre persoanele juridice, dintre persoanele juridice şi persoanele fizice şi dintre persoanele fizice dacă valoarea obiectului actului juridic depăşeşte 1000 de lei, iar în cazurile prevăzute de lege, indiferent de valoarea obiectului. În cazul în care, conform legii sau învoielii între părţi, actul juridic trebuie încheiat în scris, el poate fi încheiat atât prin întocmirea unui singur înscris, semnat de părţi, cât şi printr-un schimb de scrisori, telegrame, documente electronice, altele asemenea, semnate de partea care le-a expediat.

Analizând circumstanțele constatate în pricină, instanța de judecată reține că, din materialele cauzei se confirmă cert că pârâții au luat cu titlu de împrumut de la reclamant suma

de 3 000 euro, care urma a fi restituită până la data de 25 februarie 2026, însă, la data de 26 februarie 2026 au restituit doar suma de 500 euro, iar restul sumei de 2 500 euro nu a fost restituită nici până în prezent.

În conformitate cu prvederile art.1247 lin.(1) - (3) Cod civil, împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract. Dacă nu au fost stabilite dobânzi, el are dreptul să restituie împrumutul şi până la expirarea termenului. O asemenea restituire are ca efect rezoluțiunea împrumutului. Împrumutatul trebuie să restituie bunuri de calitatea şi în cantitatea bunurilor primite şi nimic mai mult, chiar dacă preţurile au crescut ori au scăzut. În cazul în care a împrumutat o sumă de bani, împrumutatul are obligaţia de a restitui suma nominală primită fără a ţine cont de variațiile valorii banilor.

Conform art. 858 alin. (1) și (2) Cod civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul şi în momentul stabilit.

Instanța notează că, obligațiile sumate legal, trebuie executate în modul corespunzător care presupune modul convenit de părți, or, prin încheierea actului juridic civil părțile își asumă anumite drepturi și obligații civile de executarea corespunzătoare a cărora sunt ținute.

Conform art.912 alin.(1) Cod civil, creditorul are dreptul de a obține plata silită a sumelor de bani datorate ajunse la scadență.

Raportând prevederile legale sus-enunțate circumstanțelor de fapt constatate din materialele administrate, judecătorul conchide că Lungu Ion în mod întemeiat solicită restituirea din contul pârâților Eugen Nanu și Tamara Buciuceanu în beneficiul său a sumei împrumutate și nerestituite în termenul convenit, în mărime de 2 500 euro.

În conformitate cu prevederile art.947 alin.(1) – (3) Cod civil, clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate). Prin clauză penală se poate garanta numai o creanţă valabilă. Penalitatea poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligaţiei garantate prin clauza penală sau a părţii neexecutate, inclusiv sub forma unei dobânzi de întârziere.

Cu referire la pretenția acțiunii privind încasarea penalității, instanța de judecată reține că, prin notificarea prealabilă remisă în adresa pârâților după restituirea sumei de 500 euro din corpul împrumutului, reclamantul pretinde de la pârâți în continuare a sumei de 3 000 euro, fără penalitate.

Totodată, **prin recipisa semnată de pârâți este indicată penalitatea în mărime de 10 %, fără însă a fi specificat dacă aceasta urmează a fi calculată pentru fiecare lună de neexecutare, pentru fiecare zi, pentru fiecare an și/sau pentru întreaga perioadă de neexecutare**.

Cu toate acestea, dacă prin cererea de chemare în judecată reclamantul solicită încasarea penalității de întârziere calculată lunar, atunci prin notificarea pealabilă, reclamantul avertizează pârâții despre existența unei penalități calculată pentru fiecare zi de întârziere.

Coroborând cele mai sus-elucidate, instanța de judecată conchide că pretenția acțiunii privind încasarea penalității și pierde suportul de fapt și de drept. Or, deși prin cererea de chemare în judecată se solicită încasarea penalității calculată pentru fiecare lună de neexecutare, totuși **în actul juridic generator al raportului obligațional între părți (recipisa)**, semnată doar de către pârâții acțiunii, **nu se indică că la momentul acordării împrumutului, părțile ar fi convenit penalitatea în mărime de 10 % lunar, însă se menționează doar 10 %, fără a**

specifica dacă aceste 10 % urmează a fi calculate pentru întreaga perioadă de neexecutare, pentru fiecare zi sau lunar.

Prin urmare, în partea încasării penalității în sumă de 358, 33 euro, acțiunea urmează a fi respinsă.

În conformitate cu prevederie art.82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei, iar potrivit art.90 lit.i) al aceluiași act normativ, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: i) cheltuielile de asistenţă juridică.

Conform art.94 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantulu.

În pricină, la momentul depunerii acțiunii în instanța de judecată, reclamantul a achitat taxa de stat în mărime de 2 276, 97 lei și taxa de timbru în mărime de 200 lei, fapt confirmat prin notele de plată anexate (f.d.8, 9).

Având în vedere admiterea parțială a acțiunii, instanța de judecată concluzionează că din contul pârâților, în mod solidar, în beneficiul reclamantului, urmează a fi compensate cheltuielile de judecată formate din taxa de stat achitată la depunerea acțiunii, proporțional părții admise din acțiune în mărime de 2 057, 71 lei și taxa de timbru în mărime de 200 lei.

Potrivit art.96 alin.(1) (1^1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Cu referire la cheltuielile de asistență juridică solicitate în acțiune în mărime de 6 000 lei, instanța de judecată conchide că acestea își găsesc justificarea în mod parțial. Or, dispoziția art.96 alin.(1) Cod de procedură civilă, condiționează cuantumul cheltuielilor de asistență juridică care urmează a fi compensate părții care a avut câștig de cauză din contul părții care a pierdut procesul de măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

În pricină, deși reclamantul a fost reprezentat de avocat împuternicit în baza mandatului avocațial nr.2202239 din 02 aprilie 202, pentru serviciile căruia a achitat suma de 6 000 lei, fapt confirmat prin bonul de plată seria DAA nr. 49093539 din 02 aprilie 2026 (f.d.20), totuși, analizând cuantumul cheltuielilor solicitate prin prisma criteriilor stabilite de lege, în raport cu complexitatea cauzei, calitatea și volumul lucrului avocatului pe marginea prezentei cauzei exprimat inclusiv prin actele întocmite atât la faza judiciară cât și la faza prejudiciară, faptul că cauza a fost examinată în procedură scrisă ceea ce nu implică prezența avocatului în ședințele de judecată, instanța concluzionează că, cerința în cauză își găsește suportul în mod parțial, în mărime de 3 000 lei.

În acest sens instanța explică că, reieșind din prevederile legale care reglementează specificul asistenței juridice prestate de avocat în cadrul unei cauze civile, în pricină avocatul urma cel puțin în conținutul cererii de chemare în judecată să argumenteze neconcordonațele cu referire la penalitate stabilite între conținutul recipisei, cele indicate în notificarea prealabilă redactată și expeditată pârâților de către același avocat și cele indicate în conținutul cererii de chemare în judecată, fapt care nu a avut loc în pricină. Or, aceste circumstanțe în ansamblu, conving instanța de judecată că în speță, suma achitată pentru asistența judiciă de care

reclamantul a beneficiat, nu comportă corespunde criteriului rezonabil și nu realmente angajat, motiv din care în această partea acțiunea urmând a fi admisă parțial, în mărime a sumei de 3 000 lei.

În contextul celor supra-elucidate, instanța de judecată concluzionează că pretențiile acțiunii își găsesc suportul de fapt și de drept în mod parțial.

În conformitate cu art. 276^2-278^4, art. art. 94, 96, 238-240 Cod de procedură civilă, judecătorul,

h o t ă r ă ș t e:

Cererea de chemare în judecată înaintată de Ion Lungu către Eugen Nanu și Tamara Buciuceanu privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, se admite parțial.

Se încasează, în mod solidar, de la Eugen Nanu, a.n.*****, IDNP *****și Tamara Buciuceanu, a.n.*****, IDNP *****în beneficiul lui Ion Lungu, a.n.*****, IDNP ***** datoria în mărime de 2 500 (două mii cinci sute) euro, în valută națională la cursul oficial al BNM din data executării.

Se încasează, în mod solidar, de la Eugen Nanu, a.n.*****, IDNP *****și Tamara Buciuceanu, a.n.*****, IDNP *****în beneficiul lui Ion Lungu, a.n.*****, IDNP ***** cheltuieli judiciare aferente examinării cauzei, formate din taxa de stat achitat la depunerea acțiunii, proporțional părții admise din acțiune, în mărime de 2 057, 71 lei, taxa de timbru în mărime de 200 lei și cheltuieli de asistență juridică în mărime de 3 000 lei, în total suma de 5 257 (cinci mii două sute cincizeci și șapte), 71 lei.

În rest, pretențiile acțiunii se resping ca fiind neîntemeiate.

Hotărârea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la data emiterii dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Judecător **Elena Marandici**